

Sygn. akt IV CNP 25/11

POSTANOWIENIE

Dnia 10 czerwca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Iwona Koper

w sprawie ze skargi pozwanego
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego Sądu Gospodarczego
z dnia 28 listopada 2008 r., w sprawie z powództwa B. C.
przeciwko A. B.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 10 czerwca 2011 r.,

odrzuca skargę;
oddala wniosek adwokat A. Z. – G. o przyznanie
od Skarbu Państwa wynagrodzenia za udzielenie skarżącemu
pomocy prawnej.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 28 listopada 2008 r., na skutek apelacji powódki zmienił wyrok Sądu Rejonowego z dnia 12 września 2008 r w ten sposób, że uwzględnił powództwo o zapłatę kwoty 14.231,96 zł.

W dniu 30 listopada 2010 r. pozwany wniósł do Sądu Okręgowego osobiście sporządzoną skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego zawierającą wniosek o ustanowienie pełnomocnika procesowego z urzędu do postępowania z niniejszej skargi. Postanowieniem z dnia 30 grudnia 2010 r. Sąd Okręgowy uwzględnił ten wniosek (k. 18 akt sygn. VII Go 1/10 Sądu Okręgowego - Wydział Gospodarczy).

W dniu 12 stycznia 2011 r. (data nadania w urzędzie pocztowym - k. 183 akt sygn. VII GC 391/08 Sądu Okręgowego Wydział VII Gospodarczy) ustanowiony dla pozwanego adwokat z urzędu wniósł w jego imieniu skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem wcześniej wskazanego wyroku Sądu Okręgowego oraz wniosek o przywrócenie terminu do jej wniesienia (k.180 i dalsze akt. sygn. VII GC 391/08). Postanowieniem z dnia 24 stycznia 2011 r. Sąd Okręgowy przywrócił pozwanemu termin do wniesienia skargi (k. 185 wcześniej powołanych akt).

W skardze skarżący wskazał na sprzeczność wyroku Sądu Okręgowego z przepisami art. 87 § 1, art. 89 § 1, art. 378 § 1, art. 386 § 2 w zw. z art. 379 pkt 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Termin do wniesienia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wynosi dwa lata od uprawomocnienia się zaskarżonego wyroku (art. 424⁶ § 1 k.p.c.). Termin do wniesienia skargi od zaskarżonego obecnie wyroku Sądu Okręgowego z dnia 28 listopada 2008 r. upłynął 28 listopada 2010 r.

Wniesiona przez pozwanego osobiście w dniu 30 listopada 2010 r. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem tego wyroku podlegała odrzuceniu z powodu naruszenia art. 87¹ § 1 k.p.c. oraz z powodu wniesienia jej po terminie (art. 424⁶ § 2 i art. 424⁸ § 1 k.p.c.). Po upływie terminu wniesiona została późniejsza skarga przedstawiona obecnie Sądowi Najwyższemu wraz z aktami sprawy.

Określony w art. 424⁶ § 1 k.p.c. termin do wniesienia skargi jest zawitym terminem prawa materialnego a jednocześnie ma charakter terminu procesowego. Jego niedochowanie powoduje w sferze prawa materialnego utratę możliwości skutecznego dochodzenia roszczenia o odszkodowanie, którego pierwszym etapem jest uzyskanie stwierdzenie niezgodności z prawem orzeczenia, w związku z wydaniem którego uprawniony dochodzi odszkodowania. Na płaszczyźnie procesowej skutkiem niedochowania terminu do wniesienia skargi jest jej odrzucenie. Przewaga materialnego elementu oraz prekluzyjny charakter wykluczają możliwość przywrócenia tego terminu na podstawie art. 168 i nast. k.p.c. (post. SN z dnia 15 czerwca 2007 r., I CNP 28/07, OSNC-ZD 2008, nr C, poz. 61, oraz z dnia 7 kwietnia , II BU 15/09, Lex nr 602213).

Przedmiot badania wstępnego przez Sąd Najwyższy skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia obejmuje także terminowość jej wniesienia. W jego wyniku, w oparciu o wyżej opisany stan rzeczy stwierdzić należy, że przedmiotowa skarga wniesiona skarga została po upływie terminu określonego w art. 424⁶ § 1 k.p.c. i co za tym idzie podlega odrzuceniu na podstawie art. 424 § 1 k.p.c.

Oddaleniu podlegał wniosek o przyznanie wygrodenia za udzielenie skarżącemu w niniejszym postępowaniu pomocy prawnej z urzędu. Sporządzenie skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, która podlega odrzuceniu nie stanowi bowiem udzielenia pomocy prawnej w rozumieniu § 19 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348), za którą koszty ponosi Skarb Państwa.